

[Melchior.]

delse af, og hvor vi også ser tre uafhængige eksperter komme med en helt klar og utvetydig opfattelse af, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert i denne sag, idet der udtrykkeligt siges: »Om skader, som knallertførerne udsættes for, gælder det, at førere af de lette knallerter får alvorligere skader end førere af de tungere knallerter.« Videre: »Der er en svag tendens til flere benskader og færre hovedskader hos førere af de tungeste knallerter sammenlignet med de lette knallerter.« Og så ubehagelige benskader end kan være, så er hovedskader dog værre. Altså en klar udtalelse i vægtspørgsmålet fra disse tre eksperter.

En tilsvarende meget klar og entydig udtalelse har vi i hastighedsspørgsmålet i konklusionen på side 31 i den nævnte undersøgelse. Der står nemlig: »Det må dog anses for givet, at forøget hastighed i uheldsøjeblikket er en skadefremmende faktor, selv om også hastighedsuafhængige faktorer er af væsentlig betydning for især hovedskadernes sværhedsgrad.« Igen ser vi eksperter, der i modsætning til det, hr. Holmberg hidtil har læst sig frem til, helt klart og forbeholdsløst tør udtale sig imod en forøgelse af farten og en nedsættelse af vægten.

Jeg må så også tilføje, at det forekommer forbavsende, at tvivlen, når der er tvivl – og det var altså hr. Holmbergs opfattelse, at der er tvivl – så ikke skulle komme en lav fart til gode og en høj fart til skade. Det, som den nu snart gældende lov ville medføre, var en forøgelse af farten med 33 pct. af det hidtidige, og det er dog uhørt i betragtning af den fremgangsmåde, folketinget ellers anvender i disse ting, at man skulle forøge sådanne åbne køretøjers fart med 33 pct.

Justitsministeren (Orla Møller):

Der kan næppe i denne debat, hverken i dette møde eller i det, der eventuelt kommer senere på ugen, fremføres nye argumenter. Jeg tror, at hr. Holmberg har ret i noget af det, der blev sagt, måske trukket frem i en meget stærk form her til sidst af hr. Melchior, at eksperter på dette område nu engang er uenige, og derfor har vi også hver især været nødt til at drage vore konklusioner og tage vores bestemmelse på baggrund af vores egen vurdering af de oplysninger, der er kommet frem.

Jeg har allerede, da vi behandlede færdsels-

loven i første omgang, beklaget, at debatten skulle komme til at gå på, at nogle var mere sikkerhedsindstillede end andre. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at vi, der i sin tid gik ind for 40 km som hastighedsgrænse, var lige så sikkerhedsindstillede som de, der gik ind for de 30, men vi vurderer det materiale, der er blevet lagt på bordet for os, på forskellig måde.

Derfor vil jeg gerne have lov til her til sidst i debatten ligesom at gøre klart: hvad var det egentlig, det arbejdsudvalg under justitsministeriet, som var med til at forme reglerne om dette, havde som målsætning, da disse ting skulle behandles? Det var naturligvis først og fremmest at få sikkerhedshensyn opfyldt og at få en klaring på en lang række problemer. Derfor tror jeg, det hele skal ses i en større sammenhæng. Hastigheden var en bestemt del af dette. Kilogrænsen var en bestemt del af dette. Hvis vi skulle have styr på en udvikling inden for knallertområdet, kunne vi faktisk efter disse eksperters opfattelse ikke klare os blot med én ting, nemlig motorstørrelsen.

Jeg ved da godt, at der sagligt er meget stærk argumentation for at sige noget om dette, men vi ønskede altså noget mere. Derfor ønskede vi tuningsættene forbudt, og derfor var vi også inde på, at der skulle være obligatorisk undervisning.

Jeg føler mig overbevist om, at hvis man vil se på alle disse ting, som man har forsøgt for at få styr på hele udviklingen inden for knallertområdet, vil man opdage, at der er en sammenhæng, der peger i retning af større sikkerhed.

Voigt (FP):

Hr. Holmberg sagde i sit indlæg her, at han var træt af at drøfte disse knallerter. Ja, det er nok muligt, det er der nok mange der er. Og så tilføjede hr. Holmberg, at det var, hvad man kunne vente fra den kant, og deri sagde han indirekte, at det var næsten uforståeligt, at jeg tillod mig at bringe dette op her, 14 dage før loven skulle træde i kraft. Jeg synes godt, hr. Holmberg kunne have oplyst, at jeg fremsatte forslaget i oktober, men at der så skete det, at statsminister Anker Jørgensen udskrev valg, umiddelbart før vi skulle afgive betænkning over forslaget.

Hr. Holmberg ville også ligesom give udtryk for, at der var mistillid til de 5 embedsmænd